

derede fra deres Garnison, men for alle, maa siges at være en Retfærdighed overfor vedkommende, ogsaa saaledes som Forholdene i Øjeblikket er. Jeg har for min Del ment, at Ønsket om Felttillæg var uberegtiget, men Bevarelsen af det Kommandotillæg, vi tidligere er enedes om, vil jeg anse for at være velbegrundet.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om Reservebefalingsmændenes Antal ikke kunde indskrænkes. Jeg kan dertil svare, at der efterhaanden lejlighedsvis er foregaaet Indskrænkninger i Antallet af indkaldte Reservebefalingsmænd, og det er troligt, at der i Forbindelse med de Ændringer, som nu er sket, vil komme til at foregaa nogen yderligere Indskrænkning. Spørgsmaalet er ikke helt klart endnu, men der er Betingelser for i alt Fald nogen Indskrænkning. Men man kan stadig ikke uden videre gaa ud fra, at vi med den almindelige Ordning, som vi nu har, kan vende tilbage til at have kun det samme Antal Befalingsmænd til Raadighed som under normale Tilstande, idet der ved Siden af Opretholdelsen af en Sikringsstyrke af Mandskab, som er inde til første Tjeneste, vedblivende foregaaer en betydelig Uddannelse af nyt Mandskab, som kræver ikke faa Befalingsmandskräfter.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der særlig fæstede sin Opmærksomhed ved, at Jyder og Fynboer ved enkelte Vaaben — jeg tror, det ærede Medlem nævnte Livgarden og Kystartilleriet — blev inde i længere Tid end Sjællændere ved de samme Vaaben. Dette er jo et Forhold, som vi Gang paa Gang er vendt tilbage til i Omtale her i Tinget og i de Udvalg, som har beskæftiget sig med disse Spørgsmaal. Efter den Ordning, som bestaar i Tilknytning til Lovgivningen af 1909, drages de jysk-fynske Mandskaber i betydelig Grad over til Sjælland. Det er ligesom et Hovedpunkt i hele den bestaaende Ordning. Da det ærede Medlem i sin Tid formede Planer for Indkaldelsen af en Sikringsstyrke i 1911, gik man ved disse Planer ud fra, at næsten hele den Indkaldelse, der skulde finde Sted til en Sikringsstyrke, var Indkaldelse af jysk-fynsk Mandskab, medens der saa godt som ingen Indkaldelse vilde finde Sted af sjællandsk Mandskab ved Afdelingen her paa Sjælland. Men denne Ordning har naturligvis ikke kunnet varigt anvendes under en Tilstand som den, vi nu i lang Tid har virket under, og derfor er det blevet saa-

ledes, at man har nærmet sig til en Lighed for Mandskabet fra Jylland-Fyn og Mandskabet fra Sjælland, men den fuldstændige Gennemførelse af denne Lighed vil ikke kunne foregaa, uden at man bryder med Grundlaget for den i 1909 gennemførte Ordning. Ligheden vil blive gennemført i saa stort Omfang, som det kan lade sig gøre, men fuldt ud vil man altsaa ikke kunne naa den. Idet det ærede Medlem sikkert ogsaa gik ud fra, at saaledes maatte det være, spurgte det ærede Medlem, om det saa ikke var rimeligt, at vedkommende Gruppe fik en særlig Godtgørelse. Dertil kan jeg svare, at for saa vidt de kommer til at ligge inde over 18 Maaneder, faar de paagældende efter den Lov, som vi for nylig vedtog, og som jeg havde den Fornøjelse ved den Lejlighed ogsaa at drøfte med det ærede Medlem, en Godtgørelse af 90 Øre daglig. For Livgardens Vedkommende kan den paagældende Gruppe neppe tungt føle den noget længere Indkaldelse, fordi Forholdet der er dette, at medens de under almindelige Forhold for det store Flertals Vedkommende er inde op imod 17 Maaneder, har de paagældende Grupper kun været inde noget over 18 Maaneder, saa nogen særdeles stor Forskel kommer der ikke frem. Men paa den anden Side forstaar jeg godt, at det kan føles smerteligt af en bestemt Gruppe af Mandskab, at deres Kammerater kommer hjem paa et Tidspunkt, hvor de ikke selv kommer med. Som sagt, jeg for min Del ønsker at bestrebe mig saa meget som muligt for, at Mandskaberne fra de forskellige Landsdele bliver ligestillede, men jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at fuldt ud kan det ikke gennemføres under den bestaaende Ordning.

To ærede Medlemmer, det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) og det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), har nævnt de Vanskeligheder, der i den sidste Tid er traadt frem for Offentligheden med Hensyn til Kostforplejningen af Soldater forskellige Steder. Der har været enkelte Tilfælde, som har været fremdragne i den allersidste Tid, af Uroligheder, om man kan betegne det med et saa stærkt Ord, ude i Greve-Lejren, Udtryk for Misfornøjelse ved Christiansholms Batteri og endelig visse opdagede Misbrug ved Sølvgadens Kaserne. Med Hensyn til Forholdene i Greve-Lejren vil jeg meddele, at i det store og hele har Avismeddelelserne med Hensyn til de positive Ting, der er fremkommet i alt Fald i de Avisartikler, jeg har haft Lej-